

HAZIRLAYAN: EZRA ZEYNEP YARIŞ

**EĞİTİM, KÜLTÜR, BİLİM KOMİTESİ
ÇALIŞMA REHBERİ**

İçindekiler

<i>İçindekiler</i>	1
<i>Genel Sekreterin Mesajı</i>	2
<i>Gündem Maddesi Dijital Okuryazarlık: Eğitimdeki, İşsizlikteki ve Savaşlardaki Büyük Rolü</i>	3
<i>Problemin Tanımı</i>	3
<i>Problemin Önemi – İnsana ve Topluma Etkisi</i>	4
<i>Problemin Tarihçesi</i>	4
<i>Ortaya Çıkan Sorunlar</i>	5
<i>Bildiri Teklifinin Yanıtlaması Gereken Sorular</i>	7
<i>Sonuç ve Öneriler</i>	8
<i>Araştırma İçin Konu Özeti</i>	9
<i>Kaynakça</i>	10
<i>Gündem Maddesi Kültürler Arası Eğitim: Farklılıkları Kucaklamayan Eğitim Yaklaşımları</i>	11
<i>Problemin Tanımı</i>	11
<i>Problemin Önemi – İnsana ve Topluma Etkisi</i>	11
<i>Problemin Tarihçesi ve Zaman Şeridi</i>	12
<i>Problemde Rol Oynayan Aktörler</i>	14
<i>Bildiri Teklifinin Yanıtlaması Gereken Sorular</i>	15
<i>Kaynakça</i>	16

Genel Sekreterin Mesajı

Saygıdeğer Katılımcılar,

18-19-20 Ocak 2025 tarihlerinde beşincisini gerçekleştireceğimiz TMUN'25'in Genel Sekreteri olarak sizlere hizmet vereceğimi söylemekten onur duyuyorum. Takev Model Birleşmiş Milletler Konferansı'nın daha önce üç oturumunu da bizzat orada bulunarak gözlemlemiş ve farklı pozisyonlarda rol almış biri olarak, Genel Direktörüm sevgili Ezgi Yalçın ile TMUN'un her anlamdaki misyonunu ve vizyonunu size aktarmak için çalışıyoruz.

Geçmiş senelerde yaşamış olduğumuz akademik ve organizasyon anlamındaki deneyimlerimizi göz önünde bulundurarak sizler için unutulmaz bir tecrübe sağlayacağımızdan emin olabilirsiniz. TMUN'25, akademik anlamda yeni bakış açıları ve öğretiler kazanmanız için birebir bir konferans olacaktır.

Sevgili Akademik Ekibim özellikle öğretici ama aynı zamanda tartışmacı bir konferans ortamının sağlanması için çok çalıştılar ve çalışmaya devam ediyorlar. Katılımcılar yeni fikirler üzerinde tartışarak güncel ve geniş kapsamlı problemler hakkında çözümler üretirlerken organizasyon ekibimizin, katılımcıların konferans deneyimlerini en yüksek seviyede tutmak için çalışacağını bilmelisiniz.

Şimdiden sevgili organizasyon ve akademik ekibimizle gurur duyuyor ve sizlerden gelecek olan yenilikçi ve özverili çalışmalarını heyecanla bekliyoruz.

Saygılarımla,

Mehmet Ege Şahin TMUN'25 Genel Sekreter

Gündem Maddesi

Dijital Okuryazarlık: Eğitimdeki, İşsizlikteki ve Savaşlardaki Büyük Rolü

Problemin Tanımı

Dijital okuryazarlığın günümüz eğitim sistemine entegre edilmemesi, gelecekte karşılaşacağımız ciddi sorunların habercisidir. Teknolojinin hızla geliştiği ve dijital dünyanın hayatımızın her alanına nüfuz ettiği bir çağda, bireylerin dijital becerilerle donatılmaması, onları bilgiye erişim ve bu bilgiyi değerlendirme konusunda yetersiz bırakmaktadır. Bu durum, bireylerin yanlış bilgiye maruz kalma olasılığını artırmakta ve eleştirel düşünme yeteneklerini zayıflatmakta. Toplumlar arasında bilgi kirliliği ve yanlış anlamalar yaygınlaşmakta, bu da sosyal çatışmalara zemin hazırlamaktadır. Eğitim sisteminin dijital okuryazarlığı göz ardı etmesi, genç nesillerin sadece akademik bilgidен yoksun kalmasına değil, aynı zamanda sosyal becerilerden de mahrum kalmasına neden olmaktadır. Bu bağlamda, dijital okuryazarlığın eksikliği bireyleri yalnızca kişisel ve mesleki yaşamlarında değil, aynı zamanda toplumsal ilişkilerinde de zayıf kılmakta; bireyler arası iletişimde derin uçurumlar oluşmasına yol açmaktadır.

Dijital okuryazarlığın yanlış yapılması ise, iletişimsizlikten kaynaklanan savaş problemini daha da derinleştirmektedir. Yanlış bilgi ve bilgi çarpıtma (dezenformasyon), bireylerin ve toplumların karar alma süreçlerini olumsuz etkileyerek, çatışma ve gerilim ortamlarını beslemektedir. Özellikle sosyal medya gibi dijital platformlar, hızlı bilgi akışı sağlasa da, bu bilgilerin doğruluğu ve güvenilirliği konusunda ciddi sorunlar barındırmaktadır. İnsanlar, karşılaştıkları bilgileri sorgulamadan kabul ettiklerinde, bu durum toplumsal kutuplaşmayı artırmakta ve düşmanlık duygularını körüklemektedir. İletişim eksiklikleri, sadece kişisel düzeyde değil, uluslararası ilişkilerde de çatışmalara yol açmakta; ülkeler arasında yanlış anlamalar ve güvensizlik ortamları oluşmaktadır. Bu bağlamda, dijital okuryazarlığın doğru bir şekilde öğretilmemesi, bireylerin sağlıklı bir iletişim kurma yeteneğini zayıflatmakta ve bu da savaş gibi yıkıcı sonuçlara neden olabilmektedir.

Gelecek nesillerin dijital dünyada etkili olabilmesi için dijital okuryazarlığın eğitim sistemine entegre edilmesi gereklidir. Bu, bireylere teknoloji kullanma, eleştirel düşünme, problem çözme ve etkili iletişim becerileri kazandıracaktır. Eğitimcilerin, bilgiye erişim ve değerlendirme yeteneklerini geliştirmeleri önemlidir. Böylece bireyler, doğru bilgiye ulaşabilir ve toplumsal iletişimi güçlendirebilir. Dijital okuryazarlığın eğitime dahil edilmesi, bireylerin gelişiminin yanı sıra toplumsal barış ve huzurun sağlanması için de hayati bir ihtiyaçtır.

Problemin Önemi – İnsana ve Topluma Etkisi

Dijital okuryazarlığın günümüz eğitime eklenmemesi, gelecekte karşılaşılabilecek ciddi problemlerin kapısını aralamaktadır. Teknolojinin hızla geliştiği ve dijital dünyanın giderek daha fazla hayatımızın merkezine yerleştiği bir çağda, bireylerin bu dünyada etkin bir şekilde var olabilmesi için gerekli bilgi ve becerilere sahip olmaları dünyevi önem taşımaktadır. Eğitim sistemleri, dijital okuryazarlığı müfredatlarına entegre etmediğinde (bütünleştirmede), genç nesillerin bilgiye erişim, değerlendirme ve kullanma yetenekleri ciddi şekilde zayıflar. Bu durum, bireylerin eleştirel düşünme becerilerini köreltmekte ve onları yanıltıcı bilgilere karşı savunmasız hale getirmektedir.

Dijital okuryazarlığın doğru bir şekilde öğretilmemesi ise, iletişimdeki sorunların yanı sıra, daha ciddi sonuçlar doğurabilir. Bilgi akışının hızlandığı ve sosyal medya gibi platformların yaygınlaştığı günümüzde, bireylerin yanlış bilgiye maruz kalma olasılığı artmaktadır. Bu yanlış bilgiler, toplumsal kutuplaşmayı derinleştirirken, bireyler arasında güven kaybına neden olmaktadır. İletişim eksiklikleri, bireylerin birbirlerini anlamalarını zorlaştırmakta ve toplumsal huzursuzlukları artırmaktadır. Bu bağlamda, dijital okuryazarlığın eksikliği, sadece bireyleri değil, tüm toplumu etkileyen bir soruna dönüşmektedir. İletişimsizlik, zamanla daha büyük çatışmalara ve hatta savaflara yol açabilecek bir potansiyele sahiptir. Tarih, bilgi eksikliklerinin ve yanlış anlamaların birçok çatışmanın tetikleyicisi olduğunu göstermektedir.

Sonuçta, “Dijital Okuryazarlık”ın eğitimde yer almaması, bireylerin aktif ve sorumlu vatandaş olmalarını engellemektedir. Eğitim, sadece bilgi aktarmakla kalmamalı, bu bilgiyi nasıl kullanacaklarını da öğretmeli. Dijital okuryazarlık, bireyleri eleştirel düşünmeye yönlendirerek sağlıklı iletişim ve toplumsal dayanışmayı güçlendirir. Eğitim sistemleri, dijital okuryazarlığı müfredata entegre ederek gelecekteki sorunların önüne geçebilir. Eğitim sistemlerinin dijital okuryazarlığı öncelik haline getirmesi, bireyler ve toplum için hayati bir gerekliliktir.

Problemin Tarihçesi

Dijital okuryazarlık kavramı, teknolojinin hızla geliştiği 20. yüzyılın sonlarında ortaya çıkmıştır. Başlangıçta, bilgisayar ve internet kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte, insanların bu teknolojileri etkin bir şekilde kullanabilme becerileri önem kazanmıştır.

1990'ların sonlarına doğru, dijital okuryazarlık kavramı eğitim alanında da öne çıkmaya başlamıştır. Öğrencilerin bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanma, bilgiyi bulma, değerlendirme ve paylaşma becerilerinin geliştirilmesi gündeme gelmiştir.

2000'li yıllarda, sosyal medya ve mobil teknolojilerin yaygınlaşmasıyla birlikte, dijital okuryazarlık daha da önemli hale gelmiştir. Bilgi edinme, iletişim kurma, günlük yaşam aktivitelerini yürütme gibi pek çok alanda dijital teknolojilerin kullanımı artmıştır.

Günümüzde ise, dijital okuryazarlık kavramı daha da genişlemiştir. Bireylerin, dijital ortamlarda doğru ve güvenilir bilgi edinme, eleştirel düşünme, problem çözme, yaratıcılık ve iş birliği gibi becerilere sahip olması beklenmektedir.

Ortaya Çıkan Sorunlar

Savaş Problemleri

1. Bilgi Savaşları:

Bilgiye erişimin kısıtlı olduğu dönemlerde, devletler arasında bilgi savaşları patlak vermiştir. Örneğin, Soğuk Savaş dönemi, propaganda ve dezenformasyonun yoğun bir şekilde kullanıldığı bir süreçtir. Her iki taraf da rakiplerinin zayıf noktalarını hedef alarak, yanlış bilgilendirme ile halkı manipüle etmeye çalışmıştır. Bu durum, sadece askeri çatışmalara değil, aynı zamanda toplumsal güvenin sarsılmasına da yol açmıştır.

2. Dijital Terörizm:

21. yüzyılda, dijital okuryazarlığın yetersizliği, siber saldırılar ve dijital terörizmin artmasına zemin hazırlamıştır. Özellikle devletlerin kritik altyapılarına yönelik yapılan siber saldırılar, uluslararası ilişkileri gerginleştirmiş ve savaşın dijital boyutunu gündeme getirmiştir. Bu tür eylemler, yalnızca teknolojik bir tehdit değil, aynı zamanda sosyal huzursuzlukların da kaynağı olmuştur.

5 adet örnek verecek olursak:

1. Stuxnet Virüsü (2010):

- Olay: Stuxnet, İran'ın nükleer tesislerine yönelik bir siber saldırı olarak bilinir. Bu virüs, tesisin santrifüjlerini hedef alarak, fiziksel hasar vermek için tasarlanmıştır.

- Sonuç: İran'ın nükleer programında önemli bir gecikmeye neden oldu ve siber savaşın yeni bir boyutunu ortaya çıkardı.

2. Sony Pictures Saldırısı (2014):

- Olay: North Kore'nin desteklediği düşünülen bir grup, Sony Pictures'a siber saldırı düzenleyerek, şirketin verilerini çaldı ve bazı filmleri internete sızdırdı. Bu saldırının nedeni, "The Interview" adlı filmin eleştirisiydi.

- Sonuç: Şirket milyonlarca dolar zarara uğradı ve Hollywood'un siber güvenlik açıklarını gözler önüne serdi.

3. WannaCry Fidyeye Yazılımı (2017):

- Olay: WannaCry, dünya genelinde birçok bilgisayarı etkileyen bir fidye yazılımı saldırısıydı. Kullanıcıların dosyalarını şifreleyerek, kurtarılması için fidye talep etti.

- Sonuç: Saldırı, sağlık hizmetleri de dahil olmak üzere birçok sektörde büyük aksaklıklara yol açtı ve siber güvenlik önlemlerinin önemini vurguladı.

4. Myanmar'daki Rohingya Krizi (2017):

- Olay: Sosyal medya platformları, Myanmar'daki Rohingya Müslümanlarına karşı nefret söylemi ve yanlış bilgi yaymak için kullanıldı. Bu durum, şiddet olaylarına ve etnik temizlik iddialarına yol açtı.

- Sonuç: Dijital platformların, kitleleri yönlendirme ve şiddeti körükleme potansiyeli hakkında ciddi endişeler doğurdu.

5. 2020 ABD Seçimleri Hedefli Saldırıları:

- Olay: 2020 ABD başkanlık seçimleri sırasında, Rusya ve diğer ülkelerden gelen siber saldırılar, seçim sürecini etkilemek amacıyla sosyal medya ve diğer dijital platformlar üzerinden yanlış bilgi yayma faaliyetlerini içeriyordu.

- Sonuç: Bu durum, demokratik süreçlerin dijital ortamda nasıl manipüle edilebileceğini gösterdi ve seçim güvenliği konusunu ön plana çıkardı.

İşsizlik Problemleri

1. Dijital Uyum Eksikliği:

Sanayi Devrimi'nden bu yana, teknolojik değişimlerin iş gücü piyasasında yarattığı dönüşümler, birçok bireyin işsiz kalmasına neden olmuştur. Dijital okuryazarlığın yetersizliği, bireylerin yeni teknolojilere adapte olamamalarına yol açarak, işsizlik oranlarını artırmıştır. Özellikle otomasyon ve yapay zekâ uygulamalarının yaygınlaşması, geleneksel iş gücünün yerini alırken, bu dönüşüme ayak uyduramayanlar için büyük bir tehdit oluşturmuştur.

2. Eğitim Sisteminin Yetersizliği:

Eğitim sistemlerinin dijital becerilere yeterince önem vermemesi, genç nesillerin iş gücü piyasasında rekabet edebilirliklerini azaltmıştır. Bu durum, özellikle gelişmekte olan ülkelerde, işsizlik oranlarının artmasına neden olmuştur. Gençler, dijital araçları etkili bir şekilde kullanmayı öğrenemediklerinde, istihdam fırsatlarından mahrum kalmakta ve bu da toplumsal bir sorun haline gelmektedir.

Eğitimsizlik Problemleri

1. Dijital Eşitsizlik:

Eğitimde dijital okuryazarlığın eksikliği, toplumsal eşitsizlikleri derinleştirmiştir. Özellikle kırsal bölgelerde yaşayan bireyler, dijital kaynaklara erişim konusunda büyük zorluklar yaşamaktadır. Bu durum, eğitimsizlik ve bilgiye ulaşımında adaletsizlik yaratmakta, bireylerin potansiyelini gerçekleştirmelerini engellemektedir.

2. Kültürel ve Bilgi Kayıpları:

Dijital okuryazarlığın yetersizliği, bireylerin kültürel miraslarına ve bilgi birikimlerine ulaşmalarını zorlaştırmıştır. Geçmişten gelen değerlerin dijital ortamlarda yeterince aktarılmaması, toplumsal hafızanın zayıflamasına ve eğitimsiz bireylerin artmasına neden olmuştur. Bu kayıplar, sadece bireyleri değil, tüm toplumu etkileyen derin yaralar açmaktadır.

Bildiri Teklifinin Yanıtlaması Gereken Sorular

Günümüzde teknoloji, eğitim sisteminin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Dijital okuryazarlık, öğrencilerin teknolojiyi etkili ve bilinçli bir şekilde kullanmalarını sağlayan kritik bir beceridir. Bu bildiri önerisi, dijital okuryazarlığın eğitimdeki rolünü, iletişimsizlik sonucu savaş sorununu ve önemini ele alacaktır.

1. Dijital okuryazarlık eksikliği, bireylerin dijital terörizme karşı ne kadar savunmasız hale gelmesine neden olmaktadır?
2. Dijital okuryazarlık eksikliği, bilgi savaşları sırasında toplumların nasıl manipüle edilmesine yol açıyor?
3. Dijital okuryazarlık eksikliği, işsizlik oranlarını nasıl etkiliyor ve bu durum hangi sektörlerde daha belirgin?
4. Ekonomik sıkıntılar, dijital okuryazarlık eksikliği ile nasıl bir ilişki içindedir ve bu durum bireylerin gelir düzeyini nasıl etkiler?
5. Dijital terörizm sonucu nasıl fonlar veya destekler yapılmalı? Milletler bu konu hakkında nasıl bir yol çizmeyi planlıyor?
6. Dijital okuryazarlık eksikliği, bireyler arasındaki iletişimsizlik sorunlarını nasıl derinleştiriyor?
7. Toplumsal cinsiyet, yaş veya sosyoekonomik durum gibi faktörler, dijital okuryazarlık eksikliğini etkilerini nasıl şekillendiriyor?
8. Dijital okuryazarlık eğitim programları, bu sorunların çözümünde ne kadar etkili olabilir ve hangi stratejilerle desteklenmelidir?
9. Dijital okuryazarlık, bireylerin ekonomik fırsatlarını nasıl artırabilir?

10. Yanlış bilgi ve dezenformasyon, dijital okuryazarlık eksikliği ile nasıl ilişkilidir?

(Bu soruyla, yanlış bilgilendirmenin savaş ve çatışma ortamlarına nasıl katkıda bulunduğu araştırılabilir.)

Sonuç ve Öneriler

Bildiri, dijital okuryazarlığın eğitimdeki rolünü ve önemini vurgulayacak ve teknolojinin eğitimde daha etkin kullanılması için öneriler sunmalıdır. Ayrıca, dijital okuryazarlığın küresel bağlamda sağlayabileceği faydalar ve ülkeler arası işbirliği fırsatları da ele alınmalıdır.

1. Hayat Koşulları

Teknoloji, eğitim ve ekonomik eşitsizliklerin neden olduğu hayat koşullarındaki farklılıklar, dijital okuryazarlık becerilerinin geliştirilmesi ile azaltılabilir. Özellikle dezavantajlı grupların erişimine yönelik eğitim programları ve destekler sağlanmalıdır.

2. Yanlış Haber:

Dezenformasyon ve yanlış haberlerin yayılmasını önlemek için dijital okuryazarlık eğitimleri önemlidir. Kullanıcıların bilgi kaynaklarını doğru değerlendirme, eleştirel düşünme ve medya okuryazarlığı becerilerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Bunun için birçok okula dijital anlamda destek verilmeli ve dersler eklenmelidir. Daha etkin bireyler yetiştirilmelidir.

3. İletişimsizlik ve Savaşlar:

Ülkeler arası iletişim ve işbirliğinin güçlendirilmesi, dijital okuryazarlık becerilerinin geliştirilmesi ile sağlanabilir. Teknolojinin barışçıl kullanımı, kültürlerarası diyalog ve ortak çözüm arayışları önemlidir.

4. Eğitim Müfredatının Güncellenmesi:

Okullarda dijital okuryazarlık derslerinin zorunlu hale getirilmesi ve mevcut müfredatın bu konuda güncellenmesi. Öğrencilere dijital medya okuryazarlığı, eleştirel düşünme ve bilgi doğrulama becerileri kazandırılmalıdır.

5. Toplum Temelli Bilinçlendirme Programları:

Yerel topluluklarda dijital okuryazarlık konusunda bilinçlendirme kampanyaları düzenlenmesi. Bu programlar, yetişkinler ve yaşlı bireyler için de dijital becerilerin geliştirilmesine yönelik atölye çalışmaları ve seminerler içermelidir.

6. Uluslararası İşbirliği ve Kaynak Paylaşımı:

Ülkeler arası işbirliklerinin artırılması ile dijital okuryazarlık konusunda bilgi ve kaynak paylaşımının teşvik edilmesi. Bu, uluslararası düzeyde iletişim ve anlayışın artırılmasına yardımcı olabilir, böylece olası çatışmaların önüne geçilebilir.

Araştırma İçin Konu Özeti

1. Giriş

Dijital okuryazarlık, günümüz dünyasında giderek daha önemli hale gelen bir beceridir. Teknolojinin eğitim alanında artan kullanımı, öğrencilerin bu beceriyi edinmesini gerekli kılmaktadır. Bu yazıda, dijital okuryazarlığın önemi ve teknolojinin eğitimdeki, işteki ve savaşlardaki rolü ele alınacak, ayrıca geçmişten günümüze yaşanan bazı sorunlar ve bunların çözümüne yönelik öneriler sunulacaktır.

2. Dijital Okuryazarlık Nedir?

Dijital okuryazarlık, bilgi ve iletişim teknolojilerini etkili bir şekilde kullanabilme becerisidir. Bu beceri, internet, sosyal medya, e-posta, ofis yazılımları gibi dijital araçları anlama, değerlendirme ve kullanma yeteneğini içerir. Dijital okuryazar bireyler, bilgiyi güvenilir kaynaklardan elde edebilir, eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirebilir ve iletişim kurabilirler.

3. Teknolojinin Eğitimdeki Rolü

Teknoloji, eğitim sürecinde birçok avantaj sağlamaktadır. Dijital araçlar, öğrencilerin derse katılımını artırır, öğrenmeyi kolaylaştırır ve bireyselleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunar. Ayrıca, öğrencilerin araştırma, problem çözme ve işbirliği becerilerini geliştirmelerine yardımcı olur.

4. Geçmişten Günümüze Yaşanan Sorunlar ve Çözüm Önerileri

1. Hayat Koşulları: Yoksulluk, sağlık sorunları, doğal afetler gibi olumsuz hayat koşulları, öğrencilerin eğitime erişimini ve başarısını olumsuz etkileyebilir. Çözüm olarak, hükümetler ve sivil toplum kuruluşları tarafından sunulan sosyal yardımlar, sağlık hizmetleri ve afet yardımları önemlidir.

2. Yanlış Haber: Sosyal medya ve internet, yanlış bilgi ve dezenformasyonun hızla yayılmasına neden olabilir. Öğrencilere, bilgi kaynaklarını eleştirel bir şekilde değerlendirme becerisi kazandırılmalı, dijital okuryazarlık eğitimleri verilmelidir.

3. İletişimsizlik Sonucu Savaş: Ülkeler arası politik gerginlikler, iletişimsizlik ve çatışmalar, öğrencilerin eğitim haklarını tehdit

edebilir. Barış eğitimi, kültürlerarası diyalog ve diplomasi yoluyla bu sorunların çözülmesi önemlidir.

5. Sonuç

Dijital okuryazarlık, günümüz eğitiminin temel bileşenlerinden biridir. Teknolojinin etkili kullanımı, öğrencilerin akademik başarısını ve geleceğe hazırlanmasını destekler. Ayrıca, hayat koşulları, yanlış haber ve savaş gibi sorunların çözümünde de dijital okuryazarlık önemli bir rol oynamaktadır. Eğitim sistemlerinin, öğrencilerin dijital okuryazarlık becerilerini geliştirmesine yönelik çalışmalar yapması gerekmektedir.

Kaynakça

https://tr.wikipedia.org/wiki/Dijital_okuryazarlık

<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1639029>

<https://www.nobelyayin.com/postmodern-cagda-z-kusaginin-dijital-okuryazarlik-sorunu-19471.html>

Gündem Maddesi

Kültürler Arası Eğitim: Farklılıkları Kucaklamayan Eğitim Yaklaşımları

Problemin Tanımı

Kültürler arası eğitimdeki farklılıkları kucaklamayan yaklaşımlar, bireylerin kimliklerini ve değerlerini görmezden gelerek psikolojik problemler doğurmaktadır, bu durum da bireylerin kendilerini dışlanmış hissetmelerine yol açmaktadır. Geçmişten günümüze, bu eğitim anlayışının yol açtığı ayrımcılık ve önyargılar, sadece bireylerin eğitim süreçlerini olumsuz etkilemekle kalmamış, aynı zamanda toplumsal bütünlüğü tehdit eden ulusal sorunlara da zemin hazırlamıştır. Eğitim sistemleri, farklı kültürlerin zenginliklerini bir kenara iterek, homojen bir öğrenme ortamı yaratmaya çalıştıkça, bireylerin potansiyellerini gerçekleştirmelerine engel olmuş; bu da toplumsal huzursuzluk ve çatışmalara neden olmuştur. Öğrenciler, kendilerini ifade etme ve kültürel miraslarını paylaşma fırsatından mahrum kaldıklarında, aidiyet duyguları zedelenmekte, bu da psikolojik bir boşluk yaratmaktadır. Sonuç olarak, kültürel çeşitliliği göz ardı eden eğitim yaklaşımları, sadece bireylerin değil, tüm toplumun geleceğini tehdit eden karmaşık bir sorun haline gelmektedir. Bu bağlamda, eğitim sistemlerinin kültürel farklılıkları kucaklayarak, kapsayıcı ve anlayışlı bir yaklaşım benimsemesi, hem bireylerin hem de toplumun sağlıklı bir şekilde var olabilmesi için elzemdir.

Geçmişten günümüze, bütün bir eğitim modeli benimseyen sistemler, bireylerin kültürel kimliklerini ve değerlerini göz ardı ederek, onları dışlanmış ve yabancılaşmış hissettirmiştir. Bu durum, özellikle azınlık gruplar için derin psikolojik travmalara yol açmakta; bireyler, kendilerini ifade etme ve topluma entegre olma konusunda zorluklar yaşamaktadır. Eğitimsel açıdan, kültürel çeşitliliği desteklemeyen müfredatlar artık eğitsellikten çıkmış, zorlama bir eğitim olmuştur. Ayrıca, bu tür yaklaşımlar, ulusal düzeyde sosyal uyumu zayıflatmakta ve kutuplaşmayı artırarak toplumsal çatışmalara zemin hazırlamaktadır. İnsanlar, kendilerini değersiz hissettiklerinde, eğitim sistemine karşı bir güvensizlik geliştirmekte ve bu da bireylerin toplumsal hayata katılımını engellemektedir. Dolayısıyla, kültürel çeşitliliği kucaklamayan eğitim yaklaşımları, sadece bireylerin değil, tüm toplumun geleceğini tehdit eden karmaşık bir sorunun kaynağını oluşturmaktadır. Bu bağlamda, eğitim sistemlerinin kültürel farklılıkları dikkate alarak yeniden yapılandırılması, hem bireylerin hem de toplumların sağlıklı bir şekilde ilerlemesi için önem arz eder.

Problemin Önemi – İnsana ve Topluma Etkisi

Kültürler arası eğitimde farklılıkları kucaklamayan yaklaşımlar, bireylerin kimliklerini ve değerlerini göz ardı ederek, derin bir psikolojik yarılmaya yol açar. Bu durum, öğrencilerin kendilerini ifade etme ve aidiyet hissetme yetilerini zayıflatırken, eğitimsel başarısızlıkları da tetikler. Farklı kültürel arka planlara sahip bireyler, tek tip bir eğitim modeline maruz kaldıklarında, kendi köklerinden koparılır ve bu da ulusal

bir kimlik krizine neden olabilir. Eğitim, bireylerin sadece akademik bilgiyle donatılması değil, aynı zamanda farklılıkların zenginliğini anlayarak bir arada var olabilmelerini sağlamalıdır. Aksi takdirde, bu dar perspektif, toplumsal çatışmalara ve ulusal birliğin zayıflamasına zemin hazırlar; bireyler arasında derin bir yabancılaşma ve güvensizlik duygusu besler. Sonuç olarak, kültürel çeşitliliği kucaklamayan eğitim sistemleri, yalnızca bireyleri değil, tüm toplumu tehdit eden karmaşık bir sorunlar yumağı oluşturur.

Bu problem ışığında bireylerin psikolojik, eğitimsel ve ulusal düzeyde derin soru işareti ve boşluklar yaratan olaylar olur. Geçmişte, eğitim sistemleri genellikle tek tip bir bakış açısıyla şekillenirken, bu durum bireylerin kendi kimliklerini ifade etme özgürlüğünü kısıtlamış, kültürel çeşitliliği göz ardı etmiştir. Eğitimsel alanda ise, farklı kültürel geçmişlere sahip bireyler, standartlaştırılmış müfredatın dar çerçevesinde sıkışıp kalmış; bu da öğrenme isteklerini düşürmüş ve akademik başarıyı olumsuz etkilemiştir. Ulusal düzeyde ise, bu durum toplumsal çatışmalara zemin hazırlamış, farklı kültürlerin bir arada yaşama becerisini zayıflatmıştır. Günümüzde, küreselleşmenin etkisiyle bu sorunlar daha da belirgin hale gelmekte; kültürel kimlikler arasında köprü kurmak yerine, eğitim sistemleri çoğu zaman ayrıştırıcı bir rol oynamaktadır. Bu kötüleşen etkenler, bireylerin ve toplumların birlikte var olma yeteneğini tehdit etmekte, kültürel zenginliklerin yerini derin bir boşluğa bırakmaktadır. Eğitim, bu noktada yalnızca bilgi aktarımı değil, aynı zamanda kültürel anlayış ve hoşgörüyü geliştiren bir araç olmalıdır; aksi takdirde, geçmişten günümüze taşınan bu sorunlar, geleceği karartan bir gölge olarak kalmaya devam edecektir.

Problemin Tarihçesi ve Zaman Şeridi

1. 1900'ler - 1940'lar: Kolonyal Eğitim Yaklaşımları

Kolonyal güçlerin, yerel kültürleri dışlayarak Batı merkezli eğitim sistemleri oluşturması.

Yerel halkın kültürel kimliğini zayıflatan eğitim uygulamaları.

2. 1950'ler: Kültürel Kimliklerin İhmal Edilmesi

- İkinci Dünya Savaşı sonrası, ulus devletlerin kültürel çeşitliliği göz ardı eden eğitim politikaları.

- Azınlık grupların kültürel ve dilsel haklarının ihlali.

3. 1960'lar: Sosyal Hareketler ve Farkındalık

- Medeni haklar hareketleri ve kültürel kimlik arayışları.

- Eğitim sistemlerinin, farklı kültürleri ve kimlikleri kucaklaması gerektiği yönünde artan talepler.

4. 1970'ler: Eğitimde Eğitlik Arayışları

- Eğitim sistemlerinde eğitlik sağlama çabaları, ancak uygulamada sınırlı başarılar.

- Kültürel farklılıkların dikkate alınmadığı müfredatlar.

5. 1980'ler: Kültürel eşitlilik ve Yetersiz Temsil

- Kültürel çeşitliliğin artmasıyla birlikte eğitimdeki yetersiz temsilin sorunları.

- Öğrencilerin kültürel miraslarının eğitimde yeterince yer bulmaması.

6. 1990'lar: Küreselleşme ve Eğitim Politikaları

- Küreselleşmenin etkisiyle, eğitim sistemlerinin daha homojen hale gelmesi.

- Yerel kültürlerin ve değerlerin eğitimde daha az öncelik kazanması.

7. 2000'ler: Psikolojik Etkiler

- Kültürel kimliklerin dışlanmasının bireylerde psikolojik sorunlara yol aması (zsaygı kaybı, aidiyet hissi eksikliği).

- Eğitim sistemlerinde kültürel uyumsuzluk nedeniyle artan başarısızlık oranları.

8. 2010'lar: Eğitim Reformları ve Yenilikçi Yaklaşımlar

- Kültürler arası eğitimin öneminin fark edilmesiyle birlikte bazı reform girişimleri.

- Ancak, bu reformların yaygın ve etkili bir şekilde uygulanamaması.

9. 2020'ler: Kültürel Farklılıkların Kucaklanması İçin abalar

- Eğitim politikalarında kültürel çeşitliliği kucaklayan yaklaşımların artışı.

- Ancak, hala birçok bölgede kültürel farklılıkların yeterince temsil edilmediği ve ayrımcılığın devam ettiği görülmektedir.

Problemde Rol Oynayan Aktörler

1. Eğitim Müfredatındaki Tekdüzelik:

- Farklı kültürel değerleri ve perspektifleri içermeyen müfredatlar, öğrencilerin çeşitliliği anlamalarını engeller.

2. Öğretmen Eğitimi Eksiklikleri:

- Kültürler arası eğitim konusunda yetersiz bilgi ve deneyime sahip öğretmenler, öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamakta zorlanır.

3. Stereotipler ve Önyargılar:

- Eğitimde kültürel önyargılar, öğrenciler arasında ayrımcılığa ve sosyal dışlanmaya yol açar.

4. Dil Engelleri:

- Farklı dillerde eğitim gören öğrenciler, öğrenme süreçlerinde zorluklar yaşar ve kendilerini ifade etmekte güçlük çeker.

5. Aile ve Toplum Desteğinin Yetersizliği:

- Ailelerin ve toplumun eğitim sistemine katılımının eksikliği, öğrencilerin kültürel kimliklerini geliştirmelerini engeller.

6. Psikolojik Baskılar:

- Kültürel farklılıkları kucaklamayan yaklaşımlar, öğrencilerde düşük özsaygı ve kaygı gibi psikolojik sorunlara yol açabilir.

7. Eğitim Politikalarındaki Yetersizlikler:

- Hükümet politikalarının kültürel çeşitliliği desteklememesi, eğitim sisteminin kapsayıcı olmamasına neden olur.

8. Kaynak Dağılımındaki Eşitsizlikler:

- Farklı kültürel gruplara yönelik eğitim kaynaklarının eşit dağıtılmaması, fırsat eşitsizliklerine yol açar.

9. Kültürel Temasın Azlığı:

- Farklı kültürlerle etkileşim fırsatlarının sınırlı olması, öğrencilerin kültürel anlayışlarını daraltır.

10. Toplumsal Kutuplaşma:

- Eğitimde kültürel farklılıkların göz ardı edilmesi, toplumsal kutuplaşmayı artırarak sosyal çatışmalara zemin hazırlar.

Bu faktörler, kültürler arası eğitimdeki sorunların derinleşmesine ve bireylerin psikolojik, eğitimsel ve ulusal düzeyde olumsuz etkilenmesine neden olmaktadır.

Bildiri Teklifinin Yanıtlaması Gereken Sorular

1. Kültürel farklılıkları göz ardı eden eğitim yaklaşımları, bireylerde hangi psikolojik sorunlara yol açmaktadır?
2. Bu tür eğitim yaklaşımları, öğrencilerin akademik başarılarını nasıl etkilemektedir?
3. Kültürel çeşitliliği kucaklamayan eğitim sistemleri, toplumsal kutuplaşmayı nasıl artırmaktadır?
4. Geçmişte bu tür eğitim yaklaşımlarının etkileri nelerdir ve bunlar günümüzde nasıl devam etmektedir?
5. Farklı kültürel arka planlara sahip öğrencilerin eğitimde yaşadığı en yaygın zorluklar nelerdir?
6. Kültürel çeşitliliği içermeyen müfredatlar, ulusal kimlik algısını nasıl etkiler?
7. Bu tür eğitim yaklaşımlarının sonucunda oluşan ulusal problemler nelerdir?
8. Kültürel duyarlılığı artırmak için eğitim sistemlerinde ne tür reformlar yapılmalıdır?
9. Eğitimde kültürel farklılıkları kucaklamamanın uzun vadeli sonuçları nelerdir?
10. Öğretmenlerin kültürel farkındalığını artırmak için hangi eğitim programları uygulanabilir?
11. Kültürel çeşitliliği destekleyen eğitim yaklaşımlarının, psikolojik iyilik haline etkisi nedir?
12. Bu sorunların çözümünde ailelerin ve toplumun rolü nedir?
13. Farklı kültürlerden gelen öğrenciler arasında iletişim ve işbirliğini artırmak için hangi stratejiler geliştirilebilir?
14. Kültürel farklılıkları göz önünde bulundurmeyen eğitim sistemleri, uluslararası ilişkileri nasıl etkiler?
15. Bu sorunların çözümü için uluslararası deneyimlerden nasıl yararlanılabilir?

Bu sorular, kültürler arası eğitimdeki sorunları daha iyi anlamak ve çözüm önerileri geliştirmek için önemli bir çerçeve sunar.

Kaynakça

<https://egitimheryerde.net/kulturel-farkliliklari-kucaklama-ve-ogrenmeyi-tesvik-etme/>

<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/77364>

<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/297921>

<https://www.ogrenmen.com/makaleler/cok-kulturluluk.pdf>

https://www.researchgate.net/publication/341030589_COKKULTURLU_EGITIM_KULTURLERARASI_EGITIM_VE_KULTUREL_DEGERLERE_DUYARLI_EGITIME_ILISKIN_KAVRAMSAL_BIR_INCELEME_A_CONCEPTUAL_REVIEW_OF_MULTICULTURAL_EDUCATION_INTERCULTURAL_EDUCATION_AND_CULTURALLY_RESP